

Filip Joudal Můj portrét

Svůj popis teď mám psát,
o tom, co mám i nemám rád.
O své povaze a chování,
po pravdě a bez lhaní.

Kluk zdatný, chytrý, vnímavý,
však s cizími se nebaví.
Svůj hněv vždy radši zadrží
a kamarády podrží.

Slabším, starším pomáhá,
však zlým to „sežrat“ nechává.
Ale nerad spory začíná,
své dlaně potom zatíná.

Hokej hraje, miluje,
úspěch však není bez boje.
Dost na sobě pracuje,
síla, rychlost, oboje.

Svou pubertou mučí rodiče,
ale uvítá jejich náruče.
Nedá na ně dopustit
a nikdy je nechce opustit.

On lepší než ostatní chce být,
však k tomu i přátele mít.
Není to lehké asi,
mít tyhle „pubertální“ časy.

Vojtěch Tvrdlík To jsem já

Jsem normální kluk,
co má dost rád puk.
Už mě párkrát ťuk,
ani jsem nemuk.

Táta mi říká, že hraju jako ponocný,
a taky jsem dost často nemocný.
Doktor zjistil, že mi je kulový,
to je dobře, mé šance už nejsou nulový.

Můj bratr je poloviční blázen,
co má rád studený bazén.
Koupe se od jara do podzimu,
a kdyby měl v ledu díru, stráví tam i celou zimu.

Já tam vlezu, jenom když je vedro,
u toho si žvýkám malé Pedro.
To mi chutná velice
jak slonům listí v Africe.

David Machura

Můj portrét

Požádal jsi mě o portrét,
můj vlastní, jedinečný.
Okej, udělám ho hned
a budeš mi vděčný.

Jsem nadaný mladý malíř,
ale pořád učím se.
Maloval jsem talíř,
ten však rozbil se.

Nerad mluvím o své výšce.
Velký nejsem ani malý.
Rád bych bydlel v malé vížce,
kreslil bych tam třeba zelí.

Ted' si mě poznal, kámo,
aniž bys mě viděl.
Nejsem chytrý jako Sámó
a vždycky jsem se styděl.

☞ ☞ ☞

Marek Bažant

Portrét

Já jsem Marek Bažantů,
jsem z rodiny pracantů.
Táta, děda a já vnuk,
roste ze mě pilný kluk.

Někdy nejdu do školy,
protože mám fotbaly.
Sportuji já tuze rád,
sport je velký kamarád.

Stojím v bráně, stojím, stojím
dokud důlek nevystojím.
Hnědé vlasy, hnědá očka,
mrštný jsem já jako kočka.

Při zápasech chytám míč,
pak ho kopu rychle pryč.
Když se všechno zdařilo,
těším se vždy na jídlo.

Ovoce a zeleninu
někdy trochu opominu.
Mám rád jídlo smažený,
jsem po něm jak blažený.

☞ ☞ ☞

Aleš Gürtler

Aleš

Jsem kluk
silný jako buk.
Ve škole se nenudím,
myslím na ni, jak se probudím.

Na bruslích se cítím silný,
v češtině vždy bývám pilný.
Matika mě nebaví,
neleze mi do hlavy.

Do školy se učím každý den,
až mám z toho v noci divný sen.
Nejraději však maluji,
štětec prostě miluji.

Po škole nevím coby,
budu asi leštit hroby.
Vyhrabu si nevěstu,
vydám se s ní na cestu.

Igor Horák

Portrét

O portrét byl jsem požádán,
Puškin mi byl inspirací.
Bude to krátké – dodávám,
neboť lidé jsou všelijací.

Jako každý kluk v mém věku,
miluji svůj počítač.
Máma praví: „Uč se, kluku,
nebo budeš zametač!“

Věnuju se aikidu,
abych měl dost pohybu.
Občas si i zaběhám,
všechnu sílu tomu dám.
S kamarády po škole
místo jízdy na kole,
sejdeme se v McDonaldu,
sníme spolu jídla haldu.

Adam Jiroušek

Můj portrét

Žádali jste si portrét můj,
snažím se myslet stůj, co stůj.
Copak vás zajímá, co chcete znát?
Se svými nápady musím se prát.

Jsem školák střední postavy
a stále ve výcviku,
že bych byl hloupý, to snad ani ne,
jen škola mě každý den štve.

Ušel jsem životem teprve čtrnáct let,
někdy si myslím, že patří mi svět.
Zatím je to prvotní škola,
která ke studiu volá.

Cením si pravdy a upřímnosti,
té nikdy není dosti.
Nejlepší přítel nehradí,
vždy pomůže i poradí.

Rád mám věci krásné,
myslím, že mi je vše jasné.
Často však musím připustit,
že dospělí znají život líp.

☞ ☞ ☞

Eliška Musílková

Píseň o sobě

Paličatá jsem velice,
nikdy si nevezmu střevíce,
raději si tretry obuji
a eleganci se vysměji.

Výšku dělám s radostí
a bez žádných podlostí,
skáču ráda, skáču furt,
musím být už jako lunt.

Sním, co mi pod nos dají,
siláci si nevybírají,
ne že bych nějaký silák byla,
to i veverka by mě porazila.

Mám veliké ambice,
nechci být stará babice,
trochu cholerika ve mně je,
každý si se mnou užije.

Lhaní zcela nesnáším,
za pravdou vždy peláším,
chci něčeho dosáhnout,
celý svět tím obsáhnout.

☞ ☞ ☞